

TEMPUS ATHLETAE

L'esport com un conjunt de representacions col·lectives ha esdevingut un sistema estructurat i coherent. L'esport ha arribat a ser competència d'una població i floreix, en general, per l'oferta i la demanda. Així, l'esport és la sistematització i millora de la prestació, l'extensió de la pràctica de la competició i el nombre creixent de practicants és considerat representatiu del progrés de l'home.

L'esport reflecteix i amplifica l'optimisme oficial d'un sistema el desenvolupament econòmic del qual tendeix a tenir la virtut de conduir al progrés del conjunt de la societat.

Després de cada èxit esportiu, després de cada manifestació de progrés en les prestacions, les tècniques de l'esport deixen entreveure que la humanitat prospera en el pla físic. L'augment de la capacitat esportiva de la població queda representat en gran mesura per la millora de la condició física.

El professional de l'esport té una configuració ben definida i se suposa que ha de reunir "ambició moral, perfecció física i desenvolupament intel·lectual" i això ha de ser un reflex de la societat.

Avui en dia el professional de l'esport és un heroi popular i està tan especialitzat com qualsevol altre professional. Representa la docilitat, el valor, la destresa, el talent d'exercitar i dominar el seu cos. En lloc de ser considerat com un ésser servil i innoble, degut a la pròpia perfecció dels seus esforços físics, tal com consideraven els atenesos del temps de Sòcrates als atletes i ballarins, el nou heroi representa l'eficiència. Se li paga fantàsticament pels seus esforços i és recompensat amb les lloances i la publicitat tot posant en relació l'esport amb l'experiència mercantil, en definitiva, "l'esportista i el seu entorn representen un valor del nostre temps".